Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XXI, Seria II. Nr. 4985 | 4 PAGINI — 25 BANI | Joi 27 mai 1965

URGENȚA I

ÎNTREȚINEREA CULTURILOR

- Ce ne spune experiența anului trecut
- La timp și de calitate
- Taie ca să aibă ce cirpi
- Controlul trece... rățișoara rămîne

Timpul umed și răcoros din prima jumătate a lunii mai a întîrziat dezvoltarea culturilor prășitoare. A fost, în schimb, prielnic pentru buruieni, care au crescut rapid. Ploile, urmate de arșița ultimelor zile, au dus la formarea unei cruste groase la suprafața solului. Dacă buruienile nu sînt stîrpite la timp, dacă solul nu este mărunțit o parte însemnată din substanțele nutritive și umiditate va fi pierdută iar dezvoltarea normală a plantelor va fi și în continuare stînjenită. Această situație cere cea mai mare atenție executării la timp și în condiții corespunzătoare a lucrărilor de întreținere. Sînt lucrări care necesită un volum mare de muncă. Iată de ce, în aceste zile, organizațiile U.T.M., mai mult ca oricînd, au datoria să-i antreneze pe toți tinerii din unitățile agricole la lucrările de întreținere.

Publicăm mai jos cîteva constatări ale reporterilor noștri din raidul întreprins în unele raioane din regiunile Dobrogea și Ploiești.

Unitățile agricole din raionul Negru Vodă au acumulat de-a lungul anilor o experiență valoroasă în ceea ce privește cultura porumbului. În ultimii ani în condițiile binecunoscute de secetă ei au obținut constant producții de peste 3 000 kg porumb boabe la hectar. În cadrul întregului complex de lucrări care-l presupune această cultură, țăranii cooperatori, acordă o deosebită atenție executării la timp și la un bun nivel agrotehnic a lucrărilor de întreținere.

— Nu numai numărul prașilelor contează — ne-a spus tovarășul Radu Chirițoiu, președintele cooperativei agricole de producție din comuna Vîlcele — dar mai ales **timpul** cînd se execută, durata și calitatea lor. Experiența noastră ne-a arătat că o mare importanță o are, în special, efectuarea la timp a lucrărilor ce urmează imediat după semănat (aplicarea sapei rotative, prășitul mecanic și prima prașilă manuală). Acum plantele sînt plăpînde și numai prin executarea la timp a acestor lucrări li se asigură condiții optime de vegetație. Grăpind terenul la 3—4 zile după însămînțare, trecînd cu sapa rotativă cînd porumbul avea 3—4 frunze, efectuînd prima prașilă mecanică și manuală cu una și chiar două zile mai devreme decît celelalte brigăzi, pe tarlalele brigăzilor 1 și 3 producția de porumb la hectar a fost cu 300—400 kg mai mare. Această experiență va fi extinsă anul acesta pe întreaga suprafață. Date fiind condițiile specifice ale acestui an, cu timp răcoros și umed urmat de arșița ultimelor zile, cu atît mai mult se impune executarea la timp a acestor lucrări...

Vorbele președintelui sînt confirmate de fapte. Prima prașilă manuală s-a și executat pe toate cele 200 de hectare cu floarea-soarelui. Mecanizatorii au terminat lucrarea cu sapa rotativă pe întreaga suprafață ocupată cu porumb. Pentru că nu se putea intra la prășit cu tractoarele, plantele fiind încă mici, s-a trecut la prășitul manual. Scăpate din chingile crustei, eliberate de buruieni, plantele sînt acum frumoase, se dezvoltă normal. Acesteia atenție se acordă efectuării la timp a lucrărilor de întreținere și în comuna Strașja. La floarea-soarelui prima prașilă a și fost executată, iar acum s-a trecut cu sapa rotativă pe întreaga suprafață ocupată cu porumb. În toate cooperativele agricole deservite de S.M.T. Albești, întreaga suprafață cu porumb a fost lucrată cu sapa rotativă, iar în cooperativele agricole din comunele Albești, Limanu și Cotu Văii, s-a aplicat prima prașilă manuală pe o mare parte din terenul cultivat cu culturi de primăvară. Lucrările continuă cu intensitate în toate unitățile agricole din raionul Negru Vodă.

Rolul prașilei demonstrat de experiența anului trecut la cooperativa agricolă de producție din comuna Nicolae Bălcescu, regiunea Dobrogea

Desen: M. CARANFIL

Oamenii țăranilor cooperatori din raionul Adamclisi se învecinează cu cei din Negru Vodă. Aceleași condiții de climă și sol au fost în ambele raioane. Dotarea tehnică este asemănătoare. Pînă la această dată însă, în raionul Adamclisi numai pe 5 145 de hectare s-a trecut cu sapa rotativă, din cele aproape 19 000 cultivate cu porumb și floarea-soarelui, doar 1 883 hectare au fost prășite mecanic, iar prima prașilă manuală a fost executată numai pe 1 085 hectare cu floarea-soarelui și 300 hectare cu porumb. De ce au rămas în urmă lucrările de întreținere în raionul Adamclisi? În pri-

G. MIHĂESCU
N. BARBU

(Continuare în pag. a II-a)

Pe ogoarele G. A. S.

Pe ogoarele gospodăriilor agricole de stat din țară se lucrează intens în aceste zile la întreținerea culturilor prășitoare. Principala preocupare a lucrătorilor din aceste unități este ca lucrările să fie executate la timp și de bună calitate.

Folosind cu pricepere mașinile de care dispun, lucrătorii din gospodăriile de stat au făcut prașila I-a pe 60 000 hectare la floarea-soarelui, iar pe 70 la sută din suprafața ocupată de această cultură s-a executat prima lucrare cu sapa rotativă.

La porumb s-a făcut prima lucrare cu sapa rotativă pe mai mult de 200 000 hectare, iar prașila I-a mecanică pe 111 000 hectare. Gospodăriile agricole de stat din trusturile Alexandria, Urziceni, Fetești, Bîrlad, Brașov și Călărași au executat prașila I-a mecanică la porumb pe 43—77 la sută din suprafață.

(Agerpres)

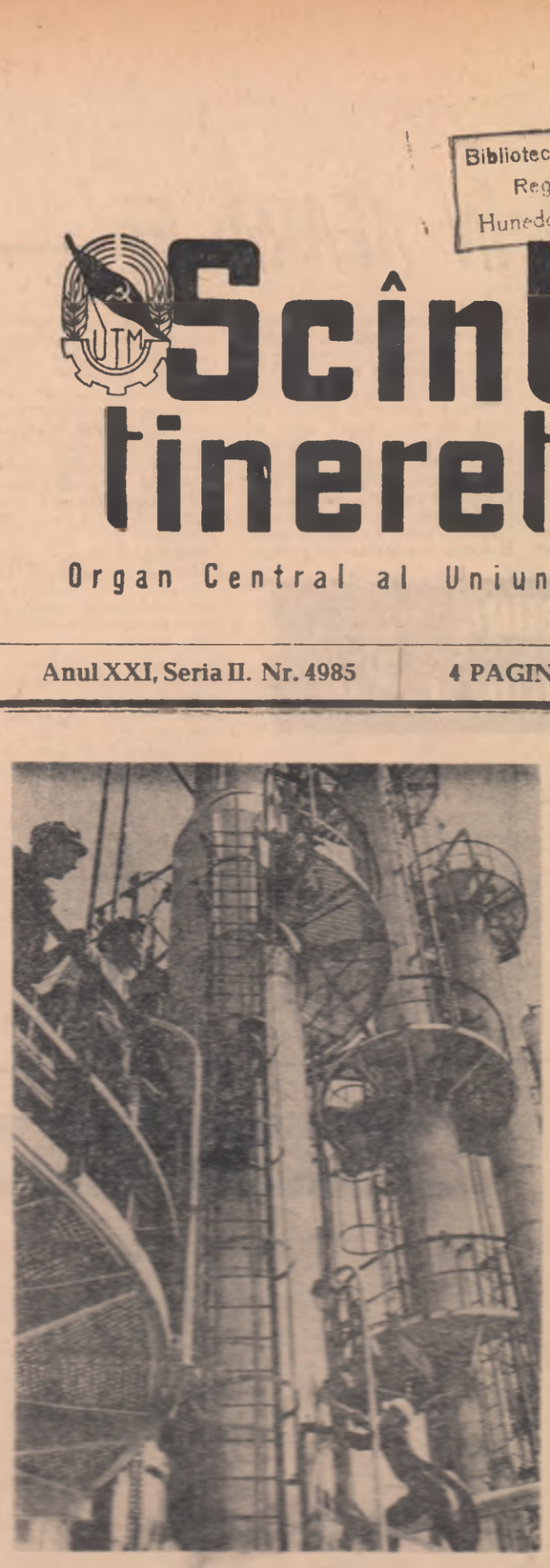

Una din instalațiile cele mai moderne ale Combinatului petrochimic Brazi: secția pirolizei

Foto: N. STELORIAN

TELEGRAMĂ

Comitetului Central al Partidului Comunist din Austria

VIENA

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român transmite delegației la cel de-al XIX-lea Congres al Partidului Comunist din Austria un cald salut frățesc și urează întregului partid noi succese în activitatea ce o desfășoară pentru apărarea intereselor poporului austriac, pentru pace, democrație și progres social.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

Metode moderne în construcții

Pe șantierul centralei electrice din Capitală — prima unitate de acest fel din țară care va fi echipată cu turbine cu gaze — se aplică o metodă de lucru nouă. Întreaga structură de beton (stîlpi și pereți) a halei turbinelor se toarnă prin metoda glisării. Pe măsura înălțării ei, se ridică, cu ajutorul unor instalații hidraulice speciale, și acoperișul metalic construit dinainte pe sol. Noua metodă, elaborată de un colectiv de ingineri ai întreprinderii de construcții de centrale termoelectrice-București, prezintă o serie de avantaje față de sistemele clasice de lucru. Astfel, întreaga construcție a halei, care va avea înălțimea unui bloc cu zece etaje, va fi realizată în mai puțin de o lună de zile. Prin executarea acoperișului pe sol se ușurează construcția lui și se asigură o mai mare precizie de lucru. În plus, existența acoperișului încă de la începutul construcției permite executarea lucrărilor interioare, concomitent cu ridicarea halei.

Aceste avantaje, la care se adaugă importante economii de manoperă și material lemnos, asigură noii metode perspective de extindere în construcțiile similare

(Agerpres)

S-a încheiat concursul:

„VIITORII TEHNICIENI AI AGRICULTURII SOCIALISTE"

Timp de 3 zile, Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" din Capitală, a găzduit faza pe țară a concursului **„Viitorii tehnicieni ai agriculturii socialiste"**.

Cei mai buni elevi dintre cei aproape 50 000 care au participat la fazele anterioare, s-au întrecut în a demonstra, teoretic și practic, buna lor pregătire profesională. Ei au dovedit astfel că în cele 200 de școli profesionale și tehnice agricole, reprezentate la concurs, se muncește cu sîrguință pentru însușirea unor cunoștințe multilaterale în profesiunea aleasă.

Concursul s-a desfășurat între elevi care au reprezentat cinci profile de școli — contabilitate, mecanizare, veterinară, horticolă și agricolă.

S-au remarcat elevii: **Stoica Elena**, (Școala tehnică de contabilitate a C.Ș.A. — Buzău), **Sălcianu D. Ion** (Școala profesională de mecanici agricoli — Făcăieni), **Baciu Dumitru** (Școala tehnică veterinară a C.Ș.A. — Rădăuți), **Toma Teodor**, (Școala tehnică de horticultură a C. Ș. A. — Miniș — Banat) și **Ciocan Zenovia** (Școala tehnică agricolă a C.Ș.A. Trifești — Roman), care au obținut locul I la profilele respective.

Cîștigătorilor concursului le-au fost atribuite premii.

N. COTIGĂ

Unități noi ale flotei fluviale

Navigația fluvială a țării noastre a primit de curînd două noi vase realizate la Turnu Severin: un șlep de 1 000 tone și un tanc petrolier de 1 390 tone. Tancul de 1 390 tone este prima navă de acest tip cu care se dotează flota țării noastre. El este realizat la nivelul actual de dezvoltare a tehnicii. Corpul lui, construit din oțeluri speciale, este alcătuit din secțiuni și blocuri de secțiuni preasamblate. Nava dispune de instalații de comandă și supraveghere automată, de încărcare și descărcare mecanizată a mărfurilor, de încălzire a produselor petroliere grele în timpul iernii etc.

Îmbunătățiri constructive sînt aduse și noului șlep. Spre deosebire de tipurile cunoscute, care erau tractate, acesta poate circula atît remorcat, cît și împins.

(Agerpres)

Îți mulțumim, școală!

Ieri, în școlile medii din întreaga țară clopoțelul a anunțat elevilor dintr-a unsprezecea că ultima oră de clasă s-a încheiat. Peste 51 000 de elevi și-au luat rămas bun de la școală, de la profesori, care, cu atîta dragoste le-au călăuzit pașii pe drumul învățăturii.

După o lungă călătorie în universul cunoștințelor, iată-i la capătul celui de-al unsprezecelea an, la țărm! Absolvenți!

CITIȚI PAGINA A III-A
CARE CUPRINDE UN REPORTAJ
DESPRE ACEST EVENIMENT

Omagiu...

...Și de la dumneavoastră o amintire tovarășă profesoară!

„Clopoțelul-succeselor" a fost predat celor din clasa I. Evident, el se află în mîini sigure.

Fotografiile: ION CUCU

ÎN UZINĂ ŞI ÎN AFARA EI

Nu poţi trage o graniţă între modul în care te comporţi în uzină şi în afara ei. Spiritul muncii în uzină se înrădăcinează în conştiinţa noastră, tot aşa cum rămîn vii în noi impresiile trăite dincolo de poarta uzinei.

Totuşi cred eu, în educarea moral-cetăţenească a tinerilor factorul cel mai important este tot uzina, munca de zi cu zi a fiecărui tînăr, comportarea sa la locul de producţie. În această privinţă noi i-am ajutat pe tineri să înţeleagă, înainte de toate, că pornind de la cultivarea unei atitudini demne, înaintate faţă de muncă, faţă de tovarăşii lor de muncă, îşi formează implicit deprinderea de a se purta civilizat, demn, în toate împrejurările vieţii.

Discutam împreună cu secretarii organizaţiilor U.T.M. din secţii felul cum tinerii îşi îndeplinesc îndatoririle ce le revin în producţie şi nu ne-a fost greu să ajungem la concluzia că, de cele mai multe ori, la tinerii ce nu-şi realizează sarcinile de plan, se manifestă deficienţe şi în ceea ce priveşte disciplina, atitudinea faţă de muncă, comportarea lor în afara uzinei, în viaţa lor personală.

Deşi cazul tînărului Torjac Ioan e mai vechi, vreau totuşi să-l amintesc aici pentru că este vorba de un tînăr care în şcoală s-a numărat printre cei mai buni elevi. Comportarea lui în uzină, însă, ne-a uimit pe toţi şi mai ales pe colegii lui de şcoală: dezordonat la locul de producţie, „bravînd" prin obrăznicie şi atitudine necuviincioasă faţă de muncitori mai în vîrstă, faţă de colegii lui, el a devenit un „caz" peste care colectivul nu a putut trece. Colectivul l-a ajutat să se îndrepte

TRIBUNA SECRETARULUI U. T. M.

începînd tocmai cu educaţia atitudinii faţă de muncă. Sau un alt exemplu: tînărul Abrudan Octavian. Întrebat pe stradă (în timpul cînd ar fi trebuit să fie în schimb) de ce nu merge la lucru, a răspuns cu multă aroganţă că... „n-are chef". Analizînd ce se întîmplă cu aceşti tineri dincolo de poarta uzinei, în familie, s-au descoperit uneori influenţe nu din cele bune. Am discutat cu părinţii lor şi, cu ajutorul unor oameni mai în vîrstă, i-am ajutat să înţeleagă că nu au dreptul moral să îngăduie copiilor lor o asemenea atitudine de iresponsabilitate faţă de obligaţiile ce le au, că greşesc luîndu-le apărarea fiilor lor cînd dovedesc, chiul, lipsă de respect faţă de colegi, pe motiv că „sînt tineri". Fiecare caz în parte a făcut, în acelaşi timp, şi obiectul unor discuţii în colectiv. Asemenea dezbateri au ridicat în faţa tuturor tinerilor probleme de principiu privind profilul moral-politic al tînărului muncitor al zilelor noastre. Participanţii au plecat de la asemenea adunări cu învăţăminte preţioase pentru propria lor viaţă şi activitate. În felul acesta a reuşit colectivul de utemişti din uzină să-i influenţeze în bine şi pe tinerii amintiţi.

În munca de educare, de formare a tineretului, organizaţia noastră a folosit cu succes şi alte mijloace care şi-au dovedit eficacitatea. Între acestea, amintim conferinţele pe teme de morală ţinute de propagandişti, bine pregătiţi, a căror tematică a suscitat dezbateri aprinse în rîndul tinerilor de la secţiile de montaj, prelucrări mecanice etc. Pentru cunoaşterea oraşului şi istoriei acestuia, tinerii din secţia prelucrări mecanice au vizitat principalele întreprinderi orădene, locurile istorice, muzeele, cu participat la audierea unor conferinţe despre formarea limbii şi poporului român, care le-a făcut cunoscute aspecte din lupta maselor pentru o viaţă mai bună. Organizaţia U.T.M. de la secţia montaj a organizat vizionarea în colectiv a piesei „Horia" de Mihai Davidoglu al cărei conţinut profund patriotic i-a impresionat, ajutîndu-i să se convingă încă odată de condiţiile grele de viaţă ale ţăranimii în trecut, de frăţia ce a existat între cei asupriţi, indiferent de naţionalitate, în lupta lor dreaptă împotriva asupritorilor. Toate acestea şi multe altele contribuie la educarea tinerilor noştri, la formarea lor ca cetăţeni înaintaţi ai patriei noastre socialiste.

IARI IULIU
secretarul comitetului U.T.M. de la Uzina „Înfrăţirea" Oradea

Bucureşti: Pe magistrala Nord-Sud

Primire la Consiliul de Miniştri

Vicepreşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Române, Emil Bodnaraş, a primit miercuri delegaţia culturală a Republicii Populare Chineze, condusă de Li Cian, prim-vicepreşedinte al Comitetului pentru relaţii culturale cu străinătatea.

La întrevedere, care a decurs într-o atmosferă cordială, au luat parte Constanţa Crăciun, preşedintele Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă, Manea Mănescu, şef de secţie la Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, Eduard Mezincescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, şi alte persoane oficiale.

A fost de faţă Van Tun, însărcinat cu afaceri ad-interim al Republicii Populare Chineze la Bucureşti.

(Agerpres)

Vizitele delegaţiei de activişti ai P.M.U.P.

Delegaţia de activişti ai Partidului Muncitoresc Unit Polonez condusă de Edward Karelus, şef adjunct al Secţiei industrie grea şi transporturi a C.C. al P.M.U.P., care se află în ţara noastră, a vizitat zilele acestea întreprinderi industriale şi şantiere de construcţii din regiunile Ploieşti, Bacău şi Argeş, precum şi Muzeul „Doftana". La Ploieşti, delegaţia s-a întîlnit cu tov. Dumitru Balalia, membru al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului regional P.M.R. Ploieşti. La Bacău, delegaţia a avut o discuţie la Comitetul regional de partid la care au participat tov. Gh. Roşu, membru al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului regional P.M.R. Bacău, membri ai Biroului Comitetului regional P.M.R. Delegaţia a mai purtat discuţii la Comitetul raional P.M.R. Slatina şi la Comitetele de partid din întreprinderile vizitate. În cursul vizitelor, delegaţia a fost însoţită de secretarii pentru probleme economice ai comitetelor regionale P.M.R.

Încheierea lucrărilor Conferinţei pe ţară a Uniunii arhitecţilor

Miercuri s-au încheiat lucrările Conferinţei pe ţară a Uniunii arhitecţilor.

Delegaţii la conferinţă au aprobat în unanimitate Statutul modificat al Uniunii arhitecţilor din R. P. Română şi Rezoluţia Conferinţei pe ţară a Uniunii arhitecţilor.

Academicianul Duiliu Marcu a fost ales preşedinte de onoare al Uniunii arhitecţilor.

Trecîndu-se la ultimul punct de pe ordinea de zi, Conferinţa a ales prin vot secret Comitetul de conducere al Uniunii arhitecţilor, format din 59 de membri şi Comisia de cenzori.

În prima sa şedinţă plenară, Comitetul de conducere a ales Biroul Uniunii arhitecţilor din care fac parte: Pompiliu Macovei — preşedinte, Ascanio Damian, Octav Doicescu, Marcel Locar — vicepreşedinţi, Romeo Belea, Mircea Bercovici, Constantin Frumuzache, Constantin Jugurică, Cezar Lăzărescu, Horia Maicu, Paul Mihalik, Cristina Neagu şi Gheorghe Pavlu.

Conferinţa a adoptat prin aplauze puternice, o scrisoare adresată Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, Consiliului de Stat şi Consiliului de Miniştri al R. P. Române.

Cuvîntul de închidere a fost rostit de Octav Doicescu, vicepreşedinte al Uniunii arhitecţilor.

(Agerpres)

Tuşnad — Vedere de pe stînca Şoimilor

INFORMAŢII

Cu prilejul Zilei Eliberării Africii, miercuri după-amiază a avut loc în Capitală o conferinţă organizată de Liga română de prietenie cu popoarele din Asia şi Africa şi Institutul român pentru relaţiile culturale cu străinătatea.

Despre importanţa acestei zile a vorbit prof. univ. Stanciu Stoian, secretar general al Ligii de prietenie cu popoarele din Asia şi Africa.

Au participat reprezentanţi ai Comitetului Naţional pentru Apărarea Păcii, Ministerului Afacerilor Externe, oameni ai muncii din întreprinderi şi instituţii bucureştene, studenţi români şi din ţările Africii, care studiază în ţara noastră.

Au luat parte reprezentanţi diplomatici ai unor ţări africane acreditaţi la Bucureşti.

★

La Casa de cultură a I.R.R.C.S. din Capitală, a avut loc miercuri o seară muzicală Stan Golestan cu prilejul împlinirii a 90 de ani de la naşterea acestui compozitor român.

★

Marţi seara s-a înapoiat în ţară delegaţia de ziarişti români, condusă de George Ivaşcu, care a întreprins timp de 2 săptămîni o vizită de documentare în Franţa, în cadrul Programului de schimburi cultural-ştiinţifice şi tehnice dintre R. P. Română şi Franţa.

(Agerpres)

Cinematografe

LALEAUA NEAGRĂ — film pentru ecran panoramic — rulează la Patria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30). ASTA-I TOT CE S-A ÎNTÎMPLAT — ZILELE SIGHIŞOAREI — rulează la Republica (orele 8; 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15), Bucureşti (orele 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21), Feroviar (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15), Completare 1 MAI 1965, Excelsior (orele 10; 12,30; 15; 17,30; 20), Completare 1 Mai 1965, Modern (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,45; 21), Completare 1 MAI 1965. SPRE CULMI — rulează la Luceafărul (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21), Festival (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21), Griviţa (orele 10; 12; 14; 16; 18; 20,30). VIAŢA SPORTIVĂ — rulează la Carpaţi (orele 10; 12; 14; 16). NE ASUMĂM RĂSPUNDEREA — rulează la Capitol (orele 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), grădină — ŞOFERII IADULUI (ora 20). SPĂRGĂTORUL (cinemascop) rulează la Victoria (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21). NOPŢILE CABIRIEI — rulează la Central (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45). CRONICA UNEI CRIME — cinemascop — rulează la Lumina (orele 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30), Floreasca (orele 10; 12; 16; 18,15; 20,30), Completare SPORT nr. 2/1965. DOUĂ ETAJE DE FERICIRE — SPORT nr. 2/1965, rulează la Union (orele 16; 18,15; 20,30). ANIMALELE — GURA LUMII — rulează la Doina (orele 11,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30). PROGRAM PENTRU COPII (dimineaţa — ora 10), CRONICA UNUI BUFON — RAPSODIE UNGARĂ — rulează la Giuleşti (orele 16; 18,15; 20,30). PARISUL VESEL — CĂLĂTORIE IMAGINARĂ — rulează la Cultural (orele 15,30; 18; 20,15). REGINA CÎNTECELOR — rulează la Dacia (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,45; 21). IANOŞIK — cinemascop — (ambele serii) rulează la Buzeşti (orele 15,30). PĂDUREA SPÎNZURAŢILOR — cinemascop — (ambele serii) — PIONIERIA nr. 2/1965 — rulează la Cosmos (orele 16; 19,15). JOE LIMONADĂ — cinemascop — PIONIERIA nr. 2/1965 — rulează la Cosmos (orele 16; 18,15; 20,30). CASA RICORDI — rulează la Bucegi (orele 10; 12,30; 15; 17,45; 20,30), Melodia (orele 10; 12,30; 15; 17,45; 20,30). SOŢII ÎN ORAŞ — CALATIS — rulează la Unirea (orele 16; 18,15). FERNAND COW-BOY — COMORI DE ARTĂ ROMÂNEASCĂ — rulează la Tomis (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30), Aurora (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45), Flamura (orele 10; 12,15; 16; 18,45; 20,30), Completare 1 MAI 1965. FATA ÎN DOLIU — rulează la Flacăra (orele 14,30; 16,30; 18,30; 20,30), Cotroceni (orele 15; 17; 19; 21). CU BICICLETA SPRE LUNĂ — rulează la Vitan (orele 16; 18; 20). MERII SĂLBATICI — IORIS IVENS — rulează la Înfrăţirea între popoare (orele 10,30; 16; 18; 20), Moşilor (orele 15; 17; 19), Completare — RAPSODIE UNGARĂ. NEAMUL ŞOIMĂREŞTILOR — cinemascop — (ambele serii) — ŞOPÎRLA — rulează la Mioriţa (orele 10; 13; 16,30; 20), Arta (orele 11; 16; 19,30). NU TE ATINGE DE FERICIRE — SECRETUL DIAMANTULUI — rulează la Munca (orele 16; 18,15; 20,30). VIEŢI USCATE — rulează la Progresul (orele 15,30; 18; 20,15). DOI BĂIEŢI CA PÎINEA CALDĂ — ALBINELE ŞI OAMENII — rulează la Ferentari (orele 15; 17; 19; 21). GAUDEAMUS IGITUR — PRAGA FĂRĂ OCHELARI — rulează la Viitorul (orele 15,30; 18; 20,30), Drumul Sării (orele 16; 18,15; 20,30), Completare — SPORT nr. 2/1965. CARTOUCHE — cinemascop — rulează la Colentina (orele 15; 17; 19; 21).

TELEVIZIUNE

JOI 27 MAI

19,00 Jurnalul televiziunii. 19,20 Oaspeţii noştri. 20,00 Emisiune de ştiinţă. 20,20 Film: „Titanic vals". Buletin de ştiri. Buletin meteorologic. **În jurul orei 22,25: Fotbal: Întîlnirea dintre echipele Benfica şi Internazionale Milano. Transmisie de la Milano.**

VINERI 28 MAI

18,30 Universitatea tehnică la televiziune: „Automatizări în sistemele energetice". 19,00 Jurnalul televiziunii. 19,20 Ce ne-a adus nou anul şcolar 1964—65. 20,00 Săptămîna. 21,00 Avanpremieră. 21,05 Muzică pentru toţi. 21,30 Pagini din opere iubite. Transmisiune de la Sofia. În încheiere: Buletin de ştiri. Buletin meteorologic.

Sport · Sport

● Campionatele europene de box au programat miercuri reuniunile „sferturilor" de finală. În prima reuniune disputată după-amiaza, o remarcabilă comportare a avut tînărul nostru reprezentant la cat. „cocoş" N. Gîju care a reuşit să-l învingă la puncte pe cunoscutul campion Poser (R. D. Germană). În prima repriză Poser, încurajat de public, a atacat dezlănţuit însă loviturile sale nu şi-au găsit ţinta deoarece Gîju s-a deplasat şi a eschivat spectaculos. Rundul următor îl găseşte, de asemenea, în atac pe boxerul german care-şi iroseşte forţele fără a puncta sau a găsi lovitura decisivă. Cu o condiţie fizică mai bună, Gîju controlează meciul în final obţinînd un meritat succes. El s-a calificat în semifinalele categoriei urmînd să-l întîlnească vineri pe pugilistul sovietic Grigoriev, campion european. La cat. pană, C. Stanev a făcut o partidă curajoasă în faţa experimentatului campion polonez Bendig. În rundurile doi şi trei, Bendig l-a „contrat" de cîteva ori pe Stanev, cucerind victoria la puncte. I. Mihalik (muscă) a fost învins la puncte de austriacul Koenig.

În cea de-a doua gală a „sferturilor" de finală disputată aseară tîrziu „semiuşorul" nostru V. Antoniu a obţinut o frumoasă victorie la puncte în faţa lui Trauber (R.D.G.). În felul acesta, pentru semifinalele campionatelor europene care vor avea loc vineri la două reuniuni s-au calificat şi trei boxeri români: Ciucă (muscă), Gîju (cocoş) şi Antoniu (semiuşoară) care se vor întîlni cu Skrzypczak (R. P. Polonă), Grigoriev (U.R.S.S.) şi respectiv campionul olimpic Grudzien (R. P. Polonă). Astăzi este zi de odihnă.

● Meciul revanşă pentru titlul mondial de box la categoria grea, disputat marţi seara la Lewiston (statul Maine) între Cassius Clay şi Sonny Liston, a durat un singur minut, fiind unul din cele mai scurte din istoria boxului profesionist.

Comentatorul agenţiei France Presse scrie că este dificil de luat în serios acest meci, deoarece după opinia specialiştilor de box Liston nu era groggy şi ar fi putut continua lupta. Rămîne de stabilit, remarcă acelaşi comentator, dacă knockdownul a durat exact 10 secunde.

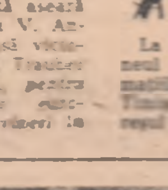

● La sfîrşitul acestei săptămîni şi începutul săptămînii viitoare sînt programate turneele finale ale campionatelor republicane de handbal.

La Petroşeni începe astăzi turneul feminin la care participă formaţiile Ştiinţa Bucureşti, Ştiinţa Timişoara, Rapid Bucureşti şi Mureşul Tg. Mureş.

Pentru turneul final masculin s-au calificat echipele Dinamo Bucureşti, Dinamo Braşov, Steaua Bucureşti şi Ştiinţa Timişoara.

● Concursul internaţional de scrimă a continuat miercuri în sala sporturilor de la Floreasca cu desfăşurarea probei feminine de floretă pe echipe. Pe primul loc s-a clasat echipa U.R.S.S. care a cîştigat toate meciurile susţinute totalizînd 10 puncte. În partida decisivă cu echipa R. P. Române, rezultatul final a fost de 8—8, însă floretistele sovietice avînd un tuşaveraj mai bun au terminat victorioase. Echipa română clasată pe locul doi cu 8 puncte a învins celelalte formaţii. Pe locurile următoare s-au clasat R. P. Ungară — 6 puncte, R. P. Polonă — 4 puncte, R. D. Germană — 2 puncte şi R. P. Bulgaria — zero puncte. Astăzi este programată proba masculină de floretă.

● Trei săptămîni vor dura în vara aceasta o mare competiţie şahistă. Între 25 iulie şi 9 august, la Sinaia se va desfăşura campionatul mondial studenţesc de şah pe echipe. Au fost invitate echipe din peste 60 de ţări.

● Ieri la Piteşti echipa de fotbal Sparta Rotterdam a întîlnit în meci amical formaţia locală Dinamo. Oaspeţii au obţinut victoria cu scorul de 2—1 (1—0).

(Agerpres)

Dansuri de pe Someş, în interpretarea unei formaţii a Ansamblului M.F.A.
Foto: AGERPRES

Urgenţa I: Întreţinerea culturilor

(Urmare din pag. 1)

mul rînd pentru că nu în toate cooperativele agricole sînt folosite forţele mecanice de care dispun. Iată un exemplu: În comuna Negureni, porumbul n-a răsărit încă. Semănatul s-a făcut la o adîncime mai mare. Între timp solul a prins crustă iar colţul creşte anevoie. Dar nici pînă acum ţăranii cooperatori n-au spart crusta cu sapele rotative care stau nefolosite la brigada de tractoare. Pînă să răsară porumbul au crescut buruienile. Din cîte se vede, aici sînt întreţinute cu grijă buruienile nu culturile!

În alte unităţi, în schimb, chiar S.M.T.-ul creează greutăţi în folosirea forţei mecanice. În comuna Viile, de pildă, numai o parte din cultivatoare sînt folosite pentru că doi mecanizatori au fost chemaţi la staţiune să facă... rodajul combinelor.

Se impune, prin urmare, în raionul Adamclisi luarea de măsuri urgente, pentru folosirea cu randament sporit a maşinilor. Orice întîrziere înseamnă pierderi de recolte.

În unele unităţi din raionul Adamclisi a început răritul florii-soarelui. În cele mai multe, s-au constituit echipe speciale care vor executa răritul cu mîna ca lucrare separată. Aşa afirmă cel puţin tovarăşii de la Consiliul agricol raional. S-ar părea că lucrurile merg bine, că recomandările consiliului agricol regional sînt aplicate întocmai. Care este însă situaţia în teren?

La cooperativa agricolă Băneasa, floarea-soarelui a răsărit la timp, locul e uniform. Densitatea este mare. Trebuia o lucrare separată pentru rărit. Oamenii au lucrat pe unele suprafeţe nu separat şi nu cu mîna, ci cu sapa. Rînduri întregi au fost tăiate iar în altele firele au fost rărite la distanţe mult prea mari. A rămas o densitate mică la hectar. „Nu-i nimic — spun tovarăşii din consiliul de conducere al unităţii — rîndurile vor fi „cîrpite" la viitoarea lucrare". Păi cu cîrpeli nu se asigură recolte mari la hectar. Concluzia: cel puţin pe restul suprafeţei, răritul să se facă manual.

Cooperativele agricole de producţie din raionul Buzău au semănate cu porumb peste 25 000 de hectare. Timpul umed şi zilele călduroase din ultima vreme au făcut ca plantele să crească repede, viguroase. În acelaşi timp însă, în lanuri a apărut răţişoara porumbului. Favorizat de condiţiile climaterice acest dăunător atacă cu mare putere distructivă, mai ales suprafeţele pe care porumbul a urmat după porumb. În unele unităţi din raion (Gherăşeni, Brădeanu, Smeeni) s-au luat măsuri operative pentru combaterea lui la timp. Inginerul Victor Guţu, preşedintele cooperativei agricole, Gherăşeni, relata:

— Avem peste 1 000 de hectare cu porumb. Am aplicat lucrările de întreţinere necesare. În fiecare zi, am cercetat solele. Cînd am semnalat dăunătorii am luat măsuri urgente. Pe lîngă maşina de prăfuit am folosit şi mijloace manuale. Au ieşit la cîmp cîte 300—400 de oameni, majoritatea tineri. În 4 zile am prăfuit toată suprafaţa. Putem spune că am stîrpit focarul.

Asemenea măsuri nu sînt însă extinse în raion. La Udaţi, Padina, Blăjeni şi în alte unităţi a apărut atac masiv de dăunători în vreme ce insectofungicidele stau în magazii. La un control efectuat de tovarăşul Valter Popa, vicepreşedinte al Consiliului agricol regional Ploieşti, inginerul agronom I. Zaharia de la Padina a fost întrebat dacă s-au semnalat dăunători. „Nu" — a fost răspunsul. S-au cercetat lanurile. Pe mai bine de 150 din cele peste 900 de hectare cu porumb plantele erau atacate de dăunători.

Este limpede că într-o asemenea situaţie trebuiau luate de urgenţă măsuri. În fapt însă, controlul a trecut şi dăunătorii au rămas. O astfel de atitudine este greu de explicat. Datoria specialiştilor şi nu numai a lor, ci şi a conducerii unităţilor, a brigadierilor, a membrilor cooperatori, este de a lua pe loc măsurile cele mai potrivite pentru a asigura culturilor condiţii bune de vegetaţie. Timpul nu aşteaptă, orice întîrziere în efectuarea lucrărilor necesare pentru buna întreţinere a culturilor aduce prejudicii recoltelor.

Situaţia este asemănătoare şi în comunele Udaţi, Căldăraşti, Maxenu şi altele unde dăunătorii porumbului atacă lanurile. De la consiliul agricol raional se dau dispoziţii şi paradispoziţii dar măsuri concrete, eficiente nu se iau. Specialiştii merg pe teren, constată şi pleacă mai departe. Controlul presupune însă în mod obligatoriu măsuri concrete şi imediate de rezolvare. Există toate posibilităţile pentru ca pe fiecare parcelă, pe fiecare rînd dăunătorii să fie stîrpiţi. Substanţe chimice sînt suficiente în fiecare unitate, rămîne doar ca ele să fie folosite.

CRONICA DRAMATICĂ

„Staţia de autobuz"

la Teatrul de Stat Piatra Neamţ

Spectacolul echipei de actori din Piatra Neamţ cu piesa dramaturgului american William Inge „Staţia de autobuz", e remarcabil. El impune — din nou — atenţiei un colectiv omogen şi cîţiva interpreţi de mîna întîi. Piesa lui Inge nu e dintre cele mai bune ale autorului. Ea creează impresia de situaţii deja cunoscute, de eroi cu care te-ai mai întîlnit. Regăsim la Inge pe şeriful aparent banal dar plin de o mare căldură sufletească şi forţă fizică; pe femeia constrînsă la o viaţă independentă şi la gesturi energice; pe adolescenta naivă cu aspiraţii candide; pe femeia uşoară a cărei intimă dorinţă e de a trăi o viaţă obişnuită, banală, de soţie; pe oamenii crescuţi în cultul forţei şi necultivaţi sufleteşte. Cu mai multă autenticitate şi forţă de sugestie aceşti eroi pot fi întîlniţi în piesele lui T. Williams şi V. Saroyan, care descriau viaţa provinciei americane cu sufletele strivite de constrîngerile unui sistem social apăsător, cu efortul încercărilor de evadare într-o altă existenţă. Inge se ocupă şi el de motivul central al unei mari părţi a literaturii occidentale şi extrem occidentale. Piesa ar fi putut fi la înălţimea creaţiilor dramaturgilor celorlalţi, dacă autorul ei nu i-ar fi infuzat o anume doză de didacticism şi manierism. Bo Decker, tînăr care a văzut de puţine ori oraşul şi nici o bogată viaţă sufletească n-a avut (a trăit toată viaţa între turmele de vite ale fermei din Montana ale tatălui său unde Virgil Blessing l-a învăţat secretele meseriei de cow-boy) se îndrăgosteşte fulgerător de o frumoasă cîntăreaţă de local pe care vrea s-o ia mai mult cu forţa de nevastă, din care cauză Cherry apelează la şerif şi acesta intervine. Inge transformă toată această dramă a sufletelor însingurate într-o lecţie asupra manierelor cu care un bărbat trebuie să „asedieze" o femeie. Din dramatismul pe care îl conţin consecinţele cultivării excesive a forţei în dauna cultivării sufletului, Inge face un cod al manierelor elegante pentru uzul cow-boy-lor. Bo Decker va ajunge la concluzia că trebuie să se schimbe... şi povestea se încheie cu clasicul happy-end. Dramaturgul s-a lăsat sedus în parte de artificiul demitizărilor utilizat de mulţi scriitori care răstoarnă imagini celebrate şi verificate. Cow-boy — iată-i nu mai sînt atît de imbatabili, pare că vrea să spună Inge. Facilitatea rezolvării conflictului ca şi concesia de mai sus dau un soi de nemulţumire, un soi de insatisfacţie căci deşi indicate, dramele sufleteşti n-au fost urmărite de potrivita lor tensiune pe care cîţiva mari dramaturgi americani au şi făcut-o cunoscută în lume. Piesa lui Inge se susţine tocmai prin creaţia marilor predecesori din care preia tipurile, conflictul iniţial, dar mai puţin apt de a susţine coeziunea dramatică a problematicii, coboară la soluţia comodă.

Includerea piesei în repertoriul Teatrului din Piatra Neamţ este bine venită. Ea reuşeşte totuşi să facă cunoscută spectatorului viaţa omului mărunt într-un sistem social al inegalităţii şi exploatării, reproducînd cu realism un climat sufletesc specific. Ea se cuplează fericit unui efectiv actoricesc exigent, căci partitura dramatică a piesei rămîne — cu toată superficialitatea soluţiilor — dificilă: actorii nu au în faţă un anume text dramatic semnat de un anume autor ci tipuri independente creaţiei acestuia, tipuri care au ieşit de mult din paginile cărţilor ori din secvenţele peliculelor cinematografice, căpătînd drept de stare civilă. În spectacolul de la Piatra Neamţ, regizorul *Ion Cojar* şi actorii au înţeles situaţia. Ei n-au jucat pe Vill sau Cherry ci pe *şeriful* ori *prostituata* literaturii americane. Cele mai bune interpretări s-au distins tocmai prin depăşirea textului, prin îmbogăţirea sufletească a eroilor, prin transformarea piesei lui Inge într-un pretext pentru prezentarea conflictelor vieţii americanului mijlociu şi din acest punct de vedere spectacolul lor concurează pe cel al lui *Liviu Ciulei* cu „Clipe de viaţă". Chiar textele dramatice seamănă întrucîtva prin apelul la procedeul spaţiului închis şi tematică comună. În spectacolul bucureştean — atmosfera are densitate, e concretă aproape, decorul e agresiv, aproape naturalist. Ciulei a subordonat din nou aici interpreţii unui climat unic. *Ion Cojar* a conceput spectacolul pe principiul actorilor solişti. Decorul lui *M. Mădescu* simplu, exact, fără accesorii de prisos lasă scena liberă actorilor. Nu se poate spune că nu s-a urmărit atmosfera, dar insuficienţele textului n-ar fi avantajat o asemenea orientare şi regia şi actorii au acceptat se pare cea mai potrivită rezolvare, chiar dacă nu toţi actorii utilizaţi sînt apţi acestei modalităţi. Ea l-a dezavantajat net pe *C. Pîrlog*, tînăr actor înzestrat (deţinătorul rolului principal) dar nepregătit pentru a stăpîni singur scena, şi a impus cu totul remarcabil pe *Ştefan Radof*, interpretul unei partituri secundare. Acesta trebuia să întruchipeze tristul destin al omului fără casă şi fără familie, obligat întotdeauna să trăiască pe lîngă altcineva, obligat să cedeze întotdeauna întîietatea, obligat deci să-şi comprime trăirile. Radof face un excelent portret al lui Virgil Blessing. Capacitatea lui de expresie şi sugestie, amîndouă sub semnul discreţiei manifestării scenice, sînt impresionante şi fac din el un actor rar. *Radu Voicescu* a dat cealaltă excelentă interpretare masculină a spectacolului. În rolul profesorului betiv şi decăzut, incapabil de acte de voinţă, dar în care mai stăruie amintirea unui anterior şi frumos ideal de viaţă, Radu Voicescu a reuşit să transmită tragicul unei existenţe care şi-a pierdut vechea matcă. Cîntăreaţa uşuratică dar sensibilă, iubindu-şi meseria şi crezînd în ea, e performanţa *Ilenei Stana-Ionescu*. Din nou impresia de autenticitate e mare ca şi în cazul lui Ştefan Radof ori Radu Voicescu. Obligată de public, actriţa a făcut însă de cîteva ori concesie gustului ieftin. Modul acesta de relaţii cu publicul nu poate decît dăuna talentaţilor actori ai colectivului pietrean. Se pare că din aceleaşi motive *G. Popa Mijea*, altfel, şi el la înălţimea primilor, şi-a tratat rolul cu o prea mare largheţe; a făcut un şerif cu mai puţină demnitate în orice caz, cu gesturi care contraveneau carurii sufleteşti pe care o avea de impus spectatorilor. Grupînd aceste nume nu facem atît o operaţie de selecţie valorică, cît de maturitate a talentului şi a manierei de a juca teatru. *Mariella Petrescu* şi-a jucat cu siguranţă rolul, cu talent, dar şi ea ca şi *C. Pîrlog*, repetăm actor talentat, se resimte de pe urma unei educaţii teatrale rutiniere, a unei anumite gimnastice scenice (forma unor sentimente, agitaţie exterioară). Concepţia e dăunătoare viitorilor actori. Dacă s-ar mai fi uitat o parte din lecţiile de actorie, n-am fi fost obligaţi să facem asemenea compartimentări privind spectacolul pietrean. Pentru acurateţea nivelului lui, acesta ar merita o difuziune mai largă. Televiziunea a făcut deja un început prezentînd spectacolul ieşan „Bălcescu".

MIHAI UNGHEANU

Mult stimaţi astronomi ! Prea stimaţi geografi !

S-a prăbuşit un adevăr axiomatic. Convingerile, certitudinile dv. despre solstiţiul de vară primesc o lovitură zguduitoare. O uluitoare descoperire ne-a permis să stabilim, primo : că evenimentul pomenit, ziua cea mai lungă a anului aşteptată la 21 iunie, s-a şi consumat la 26 mai. Secundo : că anul acesta solistiţiul n-a mai marcat momentul cînd soarele se află în punctul cel mai îndepărtat de Ecuator, ci clipa unică, fantastica, uimitoarea clipă cînd astrul s-a găsit la o asemenea apropiere de noi, încît i-am mîngîiat fruntea şi ne-am lipit obrajii de obrajii lui !"

Semnează : peste 51 000 de absolvenţi ai şcolilor medii din R.P.R., promoţia anului 1965. Certifică semnăturile un număr incalculabil de părinţi şi profesori. Se grăbesc să depună mărturie mai mulţi reporteri, trimişi speciali ai „Scinteii tineretului", autorii acestei pagini intitulate :

UN REPORTAJ DE:
OCTAV PANCU-IAŞI
despre ultima zi de şcoală a elevilor clasei a XI-a

Îţi mulţumim, şcoală !

...În dimineaţa zilei de 15 septembrie 1954, încă se mai serveau de o singură mînă, pentru că cealaltă le era imobilizată în palma tatălui sau ocupată să strîngă un pliu din fusta mamei. Aveau ghiozdane, dar nu şi ceea ce se înţelege prin aceste ustensile şcolare deoarece conţinutul lor se limita la pacheţelul cu tartine (introdus legal) şi eventual (ilegal) cîteva castane cu exploziile cărora le salutaseră trotuarele acest cel dintîi drum. Aveau şi şorţuri de şcolari, însă lipsa petelor de cerneală de pe ele inspira prea puţină încredere în proaspăta calitate a posesorilor lor. Şi totuşi, în ciuda aparenţelor, erau şcolari. Înţelegeau că dimineaţa aceasta e prima dintr-un lung şir în care drumul spre şcoală avea să le devină tot atît de familiar ca şi cel cuprins între colţul jucăriilor şi bufetul închizînd borcanul cu dulceaţă. Li s-au repartizat locuri în bănci, au primit abecedarul şi aritmetica. Emoţionată, învăţătoarea le-a ţinut o cuvîntare, urîndu-le să crească mari, să înveţe, să fie harnici, să ajungă oameni cu carte. Şi la sfîrşit i-a întrebat : „Aşa o să faceţi, copii ?"

„Daaa !" au răspuns ei într-un glas, fără să-şi dea seama că în acest „da", prelungit şi semănînd încă atît de bine cu cel prin care, la grădiniţă, afirmau că n-o să jumulească pîsla ursuleţului sau o să meargă pe stradă ţinîndu-se de mîini, s-a cuibărit primul angajament solemn din viaţă.

Învăţătoarea se frămînta : „Oare m-au înţeles, oare nu le-am vorbit prea abstract ?" Ei bine, a sosit momentul cînd îşi poate considera cu totul inutilă frămîntarea de atunci. Au înţeles exact, nu le-a scăpat nimic din ceea ce trebuiau să înţeleagă. Dovada ? Au crescut mari, au învăţat, au fost harnici, au ajuns oameni cu carte. Ieri, 26 mai 1965, au terminat clasa a XI-a a şcolii medii. Şi totodată au făcut o descoperire. Au avut revelaţia că cea mai mare şi mai luminoasă zi a anului pentru ei aceasta a fost, că soarele s-a apropiat atît de mult, încît poetul n-a avut decît să apuce o rază şi să scrie pentru ei :

„Vi-s larg deschise porţile de aur
Ca două mîini de aur primitoare.
Intraţi, intraţi pe porţile de aur !"

Au trecut 11 ani de şcoală... De ieri nu mai sînt elevi. Dar ei se mai consideră încă şi ştiu că se vor mai considera de multe ori în viaţă astfel, pentru că şcoala le-a fost leagănul tuturor bucuriilor, al tuturor visurilor. Iar bucuriile şi visurile le iau cu ei, să le ducă mai departe, la împlinire.

Ieri, de pe treptele şcolii, au privit mai întîi înapoi spre cei 11 ani. Nimic opac, nimic prăfuit în această emoţionantă retrospectivă. Totul e atît de limpede, atît de luminos. E atît de sigur, absolut sigur că pe cei mai mulţi şi pe cei mai buni dintre ei nu numai dorinţa legitimă a părinţilor de a-i „vedea oameni cu carte", nu pur şi simplu că au fost „copii ascultători" şi au învăţat, îi găseşte acum în aşteptarea examenului de maturitate, ci, incontestabil, faptul că şcoala, familia, organizaţia de tineret şi, prin tot ce are mai tonic, mai demn şi mai pasionant, întreaga noastră societate, le-au dăruit ceea ce atîtea generaţii de altă dată, zbătîndu-se în nesiguranţă, au fost învinse căutînd : *scopul!* Scopul înalt în numele căruia merită să depui toate eforturile, să-ţi reproşezi lipsurile, să lupţi cu abnegaţie, străin de sentimentul meschin al mulţumirii de sine, visînd cu ardoare la ziua cînd de cunoştinţele tale însuşite în şcoală va avea nevoie viaţa. Şi curînd, curînd, viaţa va avea nevoie de ele...

S-au întors apoi şi au privit înainte, spre ziua aceea a întîlnirii cu viaţa.

S-au văzut în faţa comisiilor de examinare, aşteptînd să li se ateste maturitatea, dreptul cucerit în 11 ani de studiu de a pătrunde în viaţa noastră nouă prin intrarea principală. Strecurarea prin ganguri obscure, prin spărturile unor garduri şubrede le este străină, le-a făcut-o străină întreaga educaţie. Investiţi, înnobilaţi cu sentimentul demnităţii, n-au căutat şi cu atît mai puţin nu încearcă să caute acum cărări întortocheate, care ocolesc suişul pieptiş, pierzîndu-se prin poieni cu iarbă moale. Legea matematicii însuşită în şcoală. — „drumul cel mai scurt între două puncte este linia dreaptă" — au verificat-o nu o dată şi ca pe o coordonată etică. Setea lor de cunoaştere, întreţinută, stimulată necontenit de nenumărate acţiuni ale şcolii, ale organizaţiei de tineret, i-a purtat pretutindeni prin ţară. Magnetul noului, durabilului şi frumosului nostru cotidian, forţa de atracţie a construcţiei socialiste s-au manifestat nemijlocit asupra lor. Concluzia că tot ce au văzut cu proprii ochi şi le-a insuflat sentimentul reconfortant al mîndriei cetăţeneşti este rezultatul unui efort gigantic, li s-a impus firesc, aşa cum trăiesc, cum respiră. Sînt decişi să aleagă drumul cel mai greu *tocmai* pentru că e mai greu. Nu se prezintă în faţa examenului de maturitate numai pentru a face dovada cunoştinţelor teoretice acumulate în 11 ani de şcoală ci şi pentru a da glas acestei năzuinţe. Nu pot concepe altfel cererea de a li se atesta maturitatea, dreptul de a păşi mai departe, de a sosi punctuali la întîlnirea cu profesia, prezenţi la prima bătaie de gong a orei pline, sonore, marcîndu-le împlinirea visului.

Profilul lor moral, voinţa lor de a învăţa, de a munci pentru a deveni constructori ai viitorului, ai comunismului stau mărturie demnă şi semnificativă vîrstei lor nobile. S-au născut şi au crescut în anii luminoşi ai socialismului, au cunoscut pe deplin grija părintească a partidului, s-au bucurat de condiţii de învăţătură şi viaţă nebănuite măcar în alte vremuri. De aceea rezultatele muncii lor pe băncile şcolilor le-au adus acum, la un prim-bilanţ al vîrstei tinere, drept semn de recunoştinţă partidului, grijii lui permanente pentru dezvoltarea şi formarea tinerei generaţii.

Promoţia acestui an şi-a înscris în năzuinţele sale imediate hotărîrea de a obţine rezultate cît mai bune la examenul de maturitate, la examenele de admitere. Faptul că absolvenţii acestei promoţii îşi notează în agenda vîrstei „actul maturităţii" în preajma unui eveniment de seamă din viaţa poporului nostru, cel de al IV-lea Congres al partidului, le reîmnoieşte şi le îmbogăţeşte angajamentul de a trăi asemenea comuniştilor.

Această zi solemnă a cunoscut în acelaşi timp nenumăratele, încărcatele de gingăşie, de poezie, gesturi colective sau individuale ale absolvenţilor, care au adus astfel emoţionante mărturii de dragoste şi recunoştinţă profesorilor dragi şi s-au angajat de a învăţa necontenit din exemplul celor care i-au educat şi instruit — iubiţii lor îndrumători, profesorii lor.

Ieri, de pe treptele şcolii, de la înălţimea celor 11 ani pe care i-au suit setea, dragostea lor de învăţătură, au izbutit să dărîme un adevăr prefăcut de ştiinţele naturii într-o axiomă... Mult şi prea stimaţi astronomi şi geografi ; recunoaşteţi că pentru peste 51 000 de tineri solstiţiul de vară a avut loc anul acesta la 26 mai ! Şi dacă cumva mai ezitaţi, dacă argumentele lor încă nu v-au convins, urmaţi-ne, ne oferim să vă punem la dispoziţie un aparat simplu, dar cu maximă eficacitate, cu care să măsuraţi intensitatea inegalabilă a luminii, căldurii şi frumuseţei acestei zile. Aparatul poartă, ştiinţific, un nume latinesc — anima — dar noi toţi, şi desigur şi dumneavoastră, îl numim pe romîneşte, pentru că în limba noastră sună atît de minunat — inimă ! — încît ne-am obişnuit să-l folosim expresia pentru a defini locul unde s-au învăţat să ne caute, ca să fie siguri că ne găsesc, toate bucuriile...

Lunga zi a alergătorilor de cursă lungă...

Cînd a răsărit, la 4 şi ceva ori la 5 fără ceva, deocamdată n-are importanţă ; e o chestiune care îl priveşte personal, soarele probabil nu-şi dădea seama că traiectoria sa peste ziua de 26 mai avea să rămînă ca un prototip arhitectonic pentru un arc de triumf înălţat spre a omagia victoria alergătorilor de cursă lungă... 26 mai a fost ziua trecerii liniei de sosire a maratoniştilor şcolilor medii din întreaga ţară. Au sfîrşit ultima clasă, a XI-a. Şi aşa cum glorioşii campioni îţi dau senzaţia că în clipa cînd sfîrşesc o cursă sînt gata să înceapă alta, că efortul nu i-a obosit, ci, dimpotrivă, abia le-a deschis pofta de drum, aşa au trecut linia sosirii şi cei peste 51 000 de proaspeţi absolvenţi ai şcolilor medii.

[...] cuvinte nerostite. Nu mai sîntem chiar nişte copii, ne cunoaştem bine, ştim că mereu de acum înainte ne vor veni pe buze cuvintele rămase azi nerostite şi atunci vă vom chema din cea mai dragă şi mai duioasă amintire ca să vă rugăm să le primiţi. Ne vom prezenta la întîlnirea de peste 10 ani ca să vă confirmăm că toate speranţele puse în noi s-au înfăptuit, că am trăit şi am muncit aşa cum ne-aţi învăţat, dăruindu-ne cu înflăcărare, îndrăznind, păşind în viaţă ca oameni stăpîni pe profesie şi neclintiţi în idealurile lor... Primiţi mulţumirile noastre, afecţiunea şi respectul nostru, legîndu-le trainic de angajamentul solemn pe care ni-l luăm de a sluji patriei socialiste astfel încît să se vadă necontenit că am cunoscut fericirea de a vă avea pe dumneavoastră ca învăţători şi sfătuitori şi că ne-aţi transmis cu generozitate bucuria de a trăi, de a munci, de a visa..."

Ora 12. Ora ultimului clopoţel. Clasele a XI-a, prin Teodor Julea, timp de ani şi ani la rînd, unul dintre cei mai buni elevi ai şcolii, predau clopoţelul care îi chema pe ei la ore premiantului clasei I A, Dan Cosma. Colegii micului Dan îi privesc pe „bătrîni" dînd senzaţia că-şi recită în gînd versurile eminesciene despre miile de ani necesari luminii ca să ajungă „la steaua care-a răsărit...". „Cînd vom fi şi noi ca ei ?" se întreabă. „Şi oare noi vom fi tot aşa ? Ne vom ascunde şi noi ochii ca să nu se vadă că sînt înlăcrimaţi ?"

Întregul cortegiu de „boboci" însoţit de profesori, petrec apoi pe „bătrîni" pînă la poarta şcolii. Flutură spre ei batistele, privindu-i cum se depărtează, dar deşi „bătrînii" merg pe străzi alături, braţ la braţ, profesorii rămaşi în poarta şcolii ştiu că fiecare dintre foştii lor elevi se îndreaptă spre o ţintă deosebită, proprie fiecăruia, încălzită de visul fiecăruia... Drumul Eugeniei Vartolomei duce spre retortele chimiei industriale, al lui Nicolae Fotache spre formulele fizicii nucleare, al Rodicăi Pavel spre sunetele de cristal ale limbii romîne... Au învăţat cu toţii clasicul cîntec studenţesc „Gaudeamus igitur", l-au cîntat azi, în cor, de nenumărate ori, cu certitudinea că au tot dreptul să-l cînte încă de pe acum. La toamnă vor fi studenţi, vor fi cu siguranţă studenţi...

— „Şi noi cei dintr-a I-a vă dorim drum bun în viaţă". (Momentul despărţirii la Şcoala medie nr. 32).

Fotografiile : IONEL CUCU

● Transmit de la Şcoala medie „Gheorghe Lazăr". Acest an este al 105-lea de la înfiinţarea şcolii şi dintotdeauna ea s-a mîndrit cu absolvenţii ei. Nu mai departe decît cu cîteva zile în urmă, la Universitatea din Bucureşti a avut loc festivitatea de decernare a premiilor studenţilor care au prezentat cele mai valoroase lucrări la actuala sesiune ştiinţifică — şi 6 din aceste premii au revenit unor foşti elevi la „Gheorghe Lazăr". Actuala promoţie de absolvenţi numără 400 de tineri şi totodată, în ziua de 26 mai, ea a numărat 400 de angajamente : „tradiţia şcolii va continua cu noi ! Vom face totul ca şcoala să se mîndrească şi cu noi !"

Ca pretutindeni şi aici au avut loc în această zi ultimele ore de dirigenţie. N-a auzit pentru prima oară tovarăşul profesor N. Prisăcaru, dirigintele clasei a XI-a A, despre visurile elevilor săi. ...Dar acum îi mai întreabă o dată pe fiecare ce profesie îşi va alege pentru că vrea să ştie exact unde îi va găsi... N-are nici o îndoială că îi va găsi acolo unde doresc ei şi îşi notează numele întreprinderilor şi institutelor de învăţămînt superior cu meticulozitate, ca pe nişte adrese precise, simplu de ajuns

Aşa a debutat, în sala Filarmonicii de Stat din Craiova, colocviul absolvenţilor din promoţia 1965 a şcolilor generale de 8 ani şi medii din oraş, iniţiat de comitetul orăşenesc al U.T.M. şi intitulat: „Spre mîine, spre viitor !"

Au fost invitaţi profesori, părinţi, foşti elevi ai şcolii. Invitaţii au luat cuvîntul, vorbind despre profesia lor, despre drumul pînă la ea, despre frumuseţea ei.

„Am fost elev la şcoala pe care aţi sfîrşit-o voi..." — le spune tovarăşul Cornel Oprişa, bobinator la fabrica de transformatoare a Uzinei „Electroputere". „Am izbutit ca notele bune pe care le-am obţinut în şcoală să mă însoţească şi azi, cînd deţin un atestat de calificare. Mulţi am mi-am amintit că, la o teză grea, într-a şaptea, am luat 10. Păstrez şi acum teza aceea, o păstrez lîngă certificatul de recepţie al primului transformator de 200 MVA fabricat în ţara noastră, la care am lucrat şi eu şi cu care am fost notat tot cu 10 !"

Ziua cînd Mihaela a împlinit 18 ani, sute şi sute de elevi craioveni au recunoscut-o ca pe propria lor zi. La 26 mai şi-au sărbătorit prima mare bucurie din viaţă cu sentimentul că în felul cum s-au pregătit pentru ea vor trebui să caute izvoarele altora, a multor altora care vor veni !

clasele mai mici încărcaţi cu daruri : fotografii, semne de carte, desene... Mai tîrziu, tot ea a fost cea dintîi care s-a suit pe scena din sala de festivităţi şi a aplaudat prima cuvintele calde, pline de dragoste şi recunoştinţă, adresate profesorilor în numele absolvenţilor de către Gyorfi Zoltan, unul dintre cei mai buni elevi ai şcolii.

A rămas astfel în şcoală, purtîndu-şi zîmbetul de sărbătoare prin clase şi pe coridoare, pînă seara, tîrziu.

Şi noi, părinţii

● Întreprinderea la care lucrez se află chiar peste drum de Şcoala medie nr. 5, în care azi fiul meu a păşit pentru ultima oară ca elev. Am urmărit cu cîţiva ani în urmă cum s-a ridicat construcţia acestei şcoli noi, apoi, ca părinte al unui elev, am fost oaspetele ei [...]sesc că acum, cînd mă despart de colectivul ei de profesori, încerc o puternică emoţie. Am încredinţat şcolii doi copii neştiutori şi timizi şi ea mi-a restituit doi oameni însetaţi de învăţătură, stăpîni pe ei, păşind în viaţă cu pasul sigur. Oare îşi poate dori mai mult un părinte ?

Timp de ani şi ani în şir am fost alături de şcoală şi m-am străduit să continui acasă programul de instruire şi educaţie statornicit în acest colectiv cu frumoase tradiţii. Am acceptat severitatea profesorilor pe care am numit-o totdeauna exigenţă şi am ştiut-o dublată de o mare căldură sufletească. Şi iată că a venit vremea să-ţi spun şi eu „rămas bun şcoală". Îţi mulţumesc, îţi mulţumesc...".

Semnează : Stela Bîrsan.

— Fiica mea, Maria, a terminat azi Şcoala Medie „Mihail Sadoveanu", cu media 9,50. A avut cinstea să se semneze în Cartea de Aur a şcolii. Desigur, nu numai ea. Eugenia Dumitrescu, Alice Argeşanu, Paul Dumitrescu, Cristian Gaspar şi mulţi alţi absolvenţi din acest an au lăsat un semn al trecerii lor prin şcoală. Am fost de faţă. Mă uitam la flăcăii şi la fetele care semnau, la feţele fericite ale profesorilor şi-mi spuneam că sînt martora unui eveniment pe care nu l-au visat numai cei care îi priveam, ci şi noi, sutele de părinţi. Îmi va rămîne adînc săpată în memorie clipa aceasta. Îţi mulţumesc, şcoală, pentru ea. O bucurie mai mare nu i se putea dărui unei mame".

Semnează : Luiza Dobrici, muncitoare la Centrul Şcolar de Confecţii, Bucureşti.

Alături, elevi şi profesori la ultima oră de dirigenţie.

Suporteri înflăcăraţi, reporterii şi-au ocupat din timp locurile de unde privirii să nu-i scape nimic. Şi iată-i transmiţînd :

● Mă găsesc la Şcoala medie nr. 32 din Bucureşti. Ceasul arată 8,30. În cele 5 clase a XI-a încep să se desfăşoare succesiv ultimele ore de dirigenţie. Fiecare clasă şi-a invitat toţi profesorii din anul acesta, profesori din anii trecuţi, învăţătoare şi învăţători, martori ai îndepărtatei vremi cînd absolvenţii de azi constatau cu surprindere că „Ana are un nuc" sau că 2+2, ori cît i-ai suci şi răsuci, nu-i chip să facă decît 4... Pentru fiecare invitat au pregătit cîte un buchet de flori şi o invitaţie tipărită : „În amintirea anilor noştri de şcoală — la revedere în 1975, prima duminică din iunie". Apoi, luînd cuvîntul, cu toţii s-au străduit să demonstreze că numai o parte a textului invitaţiei le aparţine, sau, mai exact, că le aparţine în întregime ; zeţarul n-are nici o vină, a cules cuvintele exact cum le-a primit ; însă abia acum îşi dau seama că ar putea fi înţelese greşit. „Ştiţi, de fapt nu ne luăm rămas bun ca să nu ne mai întîlnim decît peste 10 ani... Chiar dacă în acest timp n-o să ne mai vedem, lucru greu de crezut, vom fi mereu cu gîndul la dumneavoastră. Ori cît v-am mulţumi azi pentru tot ce ne-aţi dăruit ca să ajungem aici, ne vor mai rămîne milioane de la ele şi, mai ales, convins că locatarii vor fi acasă şi vor fi bucuroşi de oaspeţi...

În toate clasele, aceasta e o zi a certitudinilor. Pînă şi buchetele de flori au culorile vii ale speranţei, ale încrederii, ale convingerii.

„Ne vom reîntîlni în 1975 ?" „Fireşte. Cum mai pui o asemenea întrebare ? Vom fi toţi punctuali. Să alegem însă o duminică. În altă zi va trebui să lipsim de la catedră, de la uzină, de pe şantier... şi asta n-am putea admite... Duminică, la 11 fix, fără nici un fel de „sfert academic", ne întîlnim aici. Nu se motivează nici o absenţă !"

Certitudinea îi stăpîneşte în aşa măsură încît sînt gata să pună rămăşag că duminica reîntîlnirii lor din 1975 va fi o zi senină şi deci... „Bărbulescule, zău, n-are nici un rost să-ţi iei umbrela !"

● La telefon Craiova !

„Mihaela Diaconescu, din clasa a XI-a D, Şcoala medie nr. 3, împlineşte azi, în ultima zi de şcoală, 18 ani !" — anunţă un tînăr. Sala izbucneşte în aplauze. Un stol uriaş de păsări albe îşi iau zborul din căuşul palmelor pentru a ura Mihaelei „la mulţi ani" şi pentru a o felicita că în toţi cei 11 ani de învăţătură a primit numai note de 9 şi 10.

● Transmit din Tîrgu Mureş.

Ziua de 26 mai a intrat pe bătrîna poartă a Şcolii medii „Bolyai Farcaş" prefăcîndu-se că nu ştie nimic despre ce-o aşteaptă. Avea aerul că vrea să pară o zi obişnuită cum a fost cea pe care a înlocuit-o sau cum va fi cea căreia, la miezul nopţii, îi va preda ştafeta. N-a izbutit însă să înşele pe nimeni. Mai corect : n-a izbutit să se ascundă sub masca indiferenţei decît pînă la ora 8. Odată cu sunetul clopoţelului anunţînd începerea lecţiilor, 171 de elevi ai claselor a XI-a i-au aşezat pe creştet cununa de sărbătoare, i-au scris numele pe table, în chenare înflorate, i-au închinat pocale cu cîntece din recolta celor 11 ani de şcoală. Cînd a intrat în clasa a XI-a A, tovarăşa dirigintă Maria Şerban a găsit-o la catedră, transformată într-un uriaş buchet şi urînd emoţionată Lenuţei Moica, Stelei Cobîlcescu, Iudithei Vass, lui Kiray Ştefan, lui Szilaghy Dezideriu şi, pe rînd, tuturor celor care azi îşi iau rămas bun de la şcoală, mult succes şi îndeplinirea tuturor viselor. A făcut loc tovarăşei dirigintă lîngă ea şi n-a părăsit clasa pînă tîrziu. Părea că înregistrează fiecare cuvînt al elevilor pentru ca, peste ani, să se întoarcă şi să li-l redea întocmai, confruntînd angajamentele de azi cu faptele de mîine. Auzind o bătaie în uşă, s-a ridicat să deschidă, lăsînd să intre un grup de elevi din [...]

în nenumărate rînduri. Mai mare dragul să înveţi într-o asemenea şcoală ! Totul e nou, curat, luminos, totul te atrage. Laboratoare spaţioase, mii de materiale didactice, sală de sport... Îmi exprim profunda recunoştinţă partidului pentru condiţiile excepţionale de studiu oferite copiilor noştri.

În această zi, cînd băiatul meu Cristian se desparte de şcoală, obţinînd media generală 9,65, îi rog pe tovarăşii profesori să primească mulţumirile sincere ale unui părinte fericit. Cristian vrea să urmeze matematica. Ştiu că dorinţa aceasta a lui nu s-a născut întîmplător, ci este rodul muncii tovarăşei profesoare de specialitate Ala Boicu, a atîtor şi atîtor alţi profesori. Voi păstra ultimul carnet de note al lui Cristian şi de cîte ori îl voi deschide, întîlnind semnăturile profesorilor lui dragi, voi revedea chipurile acelora care au dăruit totul fericirii mele de părinte".

Semnează : Constantin Grigorescu, muncitor I.R.A. 8, Craiova.

— „Amîndoi copiii mei au fost elevi ai Şcolii medii „Nicolae Bălcescu". Băiatul este acum student în anul III la medicină, iar fata termină astăzi clasa a XI-a. Mă simt foarte legat de şcoală şi mărturi[...]

Prefaţă la „Gaudeamus igitur..."

...Şi iată că ziua de 26 mai s-a apropiat de sfîrşit... şi iată că cei care pînă ieri se numeau elevi au rămas pentru cîtva timp, fără un nume, avînd capacitatea de a le defini exact şi complet situaţia. Absolvenţi ? Nu-i oare prea puţin ? Studenţi ? Nu-i oare prea mult sau prea devreme ? Emoţia i-a făcut pentru o clipă să uite că, deopotrivă, ei şi toţi cei de-o vîrstă cu ei, poartă un nume neasemuit de frumos : acela de *tineri !*

Succes, dragi tineri ! Tuturor, şcoala vă adresează această urare. Drum bun, drept, în viaţă !

Despărţindu-se de voi ea primeşte alte şi mereu alte generaţii de copii ca să-i înapoieze vieţii *tineri !* Şi să rămînă toată viaţa tineri, pentru că le dă să soarbă din izvorul tinereţii fără bătrîneţe, din apa vie pe care înainte o căutaseră zadarnic voinicii din basme şi pe care oamenii de azi au descoperit-o în dragostea pentru carte, pentru muncă.

★

Mult stimaţi şi prea stimaţi astronomi şi geografi !

Vă lăsăm răgaz pentru meditaţie...

de peste hotare

Reprezentanţi ai spectatorilor şi ai artiştilor bulgari salută călduros pe artiştii operei bucureştene după prezentarea spectacolului cu Oedip, pe scena Teatrului de operă din capitala R. P. Bulgaria

Comentariul zilei

Nu numai comemorarea lui Dante...

Ministrul de externe italian s-a aflat timp de 24 ore la Washington unde a avut întrevederi cu preşedintele Jonhson. Subiectul nr. 1 al discuţiilor l-au furnizat „problemele Americii Latine", ceea ce a însemnat de fapt o continuare a obiectivelor primei etape a călătoriei ministrului de externe italian — Mexic. Convorbirile de la Washington n-au furnizat elemente spectaculoase. În schimb, comentatorii au urmărit cu atenţie călătoria ministrului de externe italian Fanfani în Mexic. Această vizită a avut drept motivare oficială participarea la festivităţile prilejuite de comemorarea lui Dante. Dar observatorii politici italieni sînt tentaţi să examineze acest eveniment într-un context diplomatic precis şi cu implicaţii mult mai largi.

Într-adevăr, vizita s-a desfăşurat înainte şi după perioade agitate în relaţiile interoccidentale. Sesiunea Consiliului N.A.T.O., care a avut loc recent la Londra, va fi urmată de cîteva importante întrevederi bilaterale ale personalităţilor oficiale franceze, americane şi vest-germane. Agendele acestor confruntări au multe elemente comune, care, în primul rînd, se referă la dimensiunile devenite aproape cronice în relaţiile dintre membrii N.A.T.O.

Aci ar trebui căutat răspunsul la vizita lui Amintore Fanfani în Mexic. Se reaminteşte, de pildă, faptul că diplomaţia italiană este oarecum apreciată ca fiind ostilă acţiunilor franceze, reafirmate cu şi mai multă pregnanţă zilele acestea de preşedintele de Gaulle şi ministrul de externe Couve de Murville. În timpul vizitei lui Harold Wilson la Roma, presa scria despre consultări menite să continue eforturile partenerilor atlantici îndreptate împotriva orientării Franţei. La Paris, „COMBAT" scria atunci despre acţiuni în spiritul *„fidelităţii faţă de N.A.T.O. şi americani"*.

În prezent acestei idei revin în comentariile presei. În ziarele italiene („CORRIERE DE LA SERA") se scria că vizita lui Fanfani *„este o ripostă discretă la turneul latino-american al generalului de Gaulle"*. Opinia exprimată de comentatorul italian merită atenţie, mai ales dacă ţinem seama că la Washington s-a exprimat o evidentă nemulţumire, atît acum un an faţă de vizita preşedintelui Franţei în America Latină, cît şi recent în urma criticilor franceze faţă de politica americană în Republica Dominicană.

Pare deci plauzibilă încercarea de a prezenta Italia în America Latină ca un fel de contrapondere la influenţa franceză în creştere în această regiune.

De altminteri, evocînd convorbirile lui Amintore Fanfani la Washington, corespondenţii prezenţi în capitala Statelor Unite aminteau că *„Johnson a invitat Italia să coopereze cu Statele Unite în domeniul ajutorului acordat ţărilor latino-americane"*.

Escala lui Fanfani la Washington capătă o semnificaţie deosebită dacă ţinem seama şi de faptul că ea precede călătoria ministrului italian la Paris, cînd relaţiile dintre Franţa şi Italia vor fi supuse unui examen comun. Invitaţia franceză adresată lui Fanfani este considerată de „IL MESSAGGERO" drept „o mişcare menită a para anunţatele iniţiative europene ale preşedintelui S.U.A.", iniţiative care s-ar concretiza în „încercuirea politică" a Franţei.

P. NICOARĂ

Sesiunea Comitetului Internaţional pentru problemele tineretului

PARIS 26 (Agerpres). — La Paris s-a încheiat prima sesiune a Comitetului internaţional consultativ pentru problemele tineretului, ale cărei lucrări s-au desfăşurat între 17 şi 26 mai. (Comitetul — organ consultativ pe lîngă directorul general al U.N.E.S.C.O. — a fost înfiinţat în urma unei hotărîri adoptate la cea de-a 13-a sesiune de Conferinţa generală a U.N.E.S.C.O.). R. P. Română a fost reprezentată de prof. univ. Jean Livescu, adjunct al ministrului învăţămîntului. În intervenţiile sale, reprezentantul român a subliniat necesitatea ca programul activităţilor extraşcolare să fie conceput în corelaţie strînsă cu educaţia şcolară, idee împărtăşită şi relevată de mai mulţi membri ai comitetului. El a înfăţişat, totodată, aspecte din realizările obţinute în ţara noastră în domeniul educaţiei extraşcolare. În ceea ce priveşte organizarea centrelor regionale, vorbitorul a subliniat realizările obţinute în domeniul colaborării regionale balcanice.

În legătură cu lucrările şi hotărîrile sesiunii, prof. univ. Jean Livescu a declarat corespondentului Agerpres la Paris, Al. Gheorghiu, următoarele: „Comitetul a analizat programul U.N.E.S.C.O. în domeniul activităţilor de tineret pe 1965—1966 şi a făcut propuneri în legătură cu realizarea unor acţiuni cuprinse în acest program ca: realizarea unei monografii a U.N.E.S.C.O. privind problemele şi activitatea tineretului din zilele noastre. În acelaşi timp au fost examinate posibilităţile de îmbunătăţire a documentării în probleme de tineret şi a difuzării ei prin comisiile naţionale U.N.E.S.C.O. şi organizaţiile de tineret pentru a stimula cercetarea problemelor educării tineretului. Comitetul a dezbătut aspecte ale organizării de către U.N.E.S.C.O. a unor centre regionale de documentare şi de schimb de informaţii şi de experţi pe linia activităţilor de tineret.

Fenomene semnificative în universitatea spaniolă

din viaţa tineretului lumii

Într-o corespondenţă din Madrid semnată de Hugh O'Shaughnessy, ziarul „NEW YORK HERALD TRIBUNE" se referă la mişcarea studenţească spaniolă care dobîndeşte un pronunţat caracter antifranchist.

Deşi demonstraţiile studenţeşti nu constituie ceva nou la Madrid, spune autorul corespondenţei, profesorii, studenţii şi oficialităţile sînt de acord că consecinţele lor vor fi anul acesta mult mai durabile. Studenţii din Madrid nu vor uita că pentru prima oară profesorii s-au alăturat rîndurilor lor. Patru profesori s-au remarcat în cursul acestor demonstraţii: Jose Luis Lopez Aranguren, care în 1962 a înfiinţat o organizaţie a profesorilor numită Mişcarea de reformă universitară, în prezent interzisă; Aguilar Navarro, profesor de drept, Montero Diaz, profesor de istorie antică şi Garcia Calco, tînăr profesor de latină.

Solidaritatea dintre studenţi şi profesori explică intensitatea, amploarea şi persistenţa demonstraţiilor, atît în capitală cît şi în centre provinciale ca Barcelona, Cordoba şi Bilbao. Demonstraţiile, dintre care cea mai serioasă s-a desfăşurat la Madrid cu participarea a 5 000 de persoane, au fost reprimate „cu obişnuita eficienţă a poliţiei" observă corespondentul, care subliniază că „această eficienţă a avut o profundă înrîurire asupra atitudinii studenţilor faţă de regim. Întrucît puţine familii din clasa muncitoare îşi pot permite să-şi trimită copiii la învăţămîntul superior, universităţile sînt pline de studenţi provenind din familiile clasei mijlocii, care au mai rar prilejul să constate aspectele opresive ale guvernării generalissimului Franco. Anul acesta, însă, şi ei şi-au putut da seama de aceste aspecte. Cînd poliţia a făcut uz de bastoane de cauciuc şi furtunuri cu apă la demonstraţia de la universitatea din Madrid, organizată la 24 februarie, mulţi tineri din clasele mijlocii au făcut experienţă pentru prima oară cu metodele cunoscute de persoane situate pe o scară socială mai joasă — mineri greviştii, de pildă, sau muncitorii demonstranţi. Mulţi tineri arestaţi în cursul unei demonstraţii care a avut loc la 2 martie, ştiu acum cît de neplăcută poate fi viaţa în închisoare. De pildă, o tînără fată a fost transportată la sediul poliţiei secrete de la Puerta del Sol unde i s-a arătat camera de tortură în care doi gardieni erau „gata de lucru". Ea a fost adusă înapoi în celula ei în stare de inconştienţă.

Creşterea numărului studenţilor participanţi la manifestaţii şi adunări a dovedit în acelaşi timp ineficacitatea Sindicatului falangist universitar, creat de guvern şi la care fiecare student este obligat să adere.

Concluzia generală, scrie O'Shaughnessy, este că astăzi studentul universitar spaniol este mai conştient din punct de vedere politic decît a fost oricînd înainte. Mai mult încă, se ridică o nouă generaţie care cere cu energie crearea unor instituţii mai libere".

R. P. POLONĂ. — Un nou hotel în centrul Varşoviei

Protocol de schimburi culturale româno - turc

ANKARA 26 (Agerpres). — În urma discuţiilor purtate într-o atmosferă de înţelegere reciprocă s-a semnat la Ankara. Protocolul de schimburi culturale şi ştiinţifice pe anul 1965 între guvernele R. P. Române şi Turciei.

Protocolul prevede, printre altele, vizite reciproce ale unor oameni de ştiinţă şi cultură, schimburi de artişti, organizarea de expoziţii de artă, schimburi de materiale între Radiodifuziunile celor două ţări, schimburi de cărţi şi publicaţii.

Protocolul a fost semnat din partea română de către Ion Drinceanu, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R. P. Române la Ankara, iar din partea Turciei de ministrul plenipotenţiar Hamit Batu, director general în Ministerul Afacerilor Externe.

Cuvîntarea lui W. Gomulka

VARŞOVIA 26 (Agerpres). — În cadrul campaniei electorale care se desfăşoară în Polonia în vederea alegerilor pentru Seim şi Consiliile populare, la Varşovia a avut loc marţi o întîlnire a lui Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., cu alegătorii din oraşul Varşovia care l-au propus drept candidat al lor în alegerile de duminică. Cu acest prilej, W. Gomulka a rostit o cuvîntare.

După ce a expus pe larg obiectivele generale ale economiei naţionale pe anii 1966—1970, primul secretar al C.C. al P.M.U.P. s-a referit la politica externă a R. P. Polone. „La baza politicii noastre externe — a spus el — stau în primul rînd internaţionalismul socialist, frăţia, prietenia şi alianţa de nezdruncinat a Poloniei cu Uniunea Sovietică, cu toţi vecinii noştri, cu toate statele Tratatului de la Varşovia. Ducem o politică de prietenie şi colaborare cu toate statele socialiste şi în unitatea lor vedem un element important al forţei noastre şi factorul principal al puterii întregii comunităţi socialiste". „Pe arena internaţională luptăm pentru ca principiul coexistenţei paşnice şi neamestecului în treburile interne ale altor state şi popoare să devină un factor care determină politica tuturor statelor". W. Gomulka a subliniat că bazele păcii generale sînt subminate de bombele americane aruncate în R. D. Vietnam, de intervenţia armată colonialistă a S.U.A. în Indochina şi a arătat că politica militariştilor şi revanşarzilor vest-germani este îndreptată împotriva intereselor păcii.

„Programul cu care ne prezentăm la alegeri — a spus în încheiere vorbitorul — exprimă interesele cele mai vitale ale poporului".

PE SCURT

HANOI. — La 25 mai, avioane de luptă cu reacţie americane şi sud-vietnameze au efectuat noi raiduri asupra teritoriului R. D. Vietnam, bombardînd şi mitraliind regiuni populate din provinciile Nghe An, Ha Tinh, Thanh Hoa, împrejurimile oraşului Vinh şi insula Hon Mat. În provincile menţionate, au fost atacate şi regiuni populate situate de-a lungul căilor de comunicaţie.

SOFIA. — La 26 mai s-au încheiat lucrările celei de-a doua reuniuni a Comisiilor naţionale pentru U.N.E.S.C.O. din ţările Balcanice. Au fost adoptate o serie de hotărîri şi măsuri privind organizarea unor festivaluri, conferinţe ştiinţifice, expoziţii, schimb de colaboratori ştiinţifici şi altele şi au fost elaborate, de asemenea, o serie de propuneri care vor fi incluse în planul de activitate al U.N.E.S.C.O. pe anii 1967—1968. În aceeaşi zi, Ioan Beldean, ambasadorul R. P. Române în R. P. Bulgaria, a oferit un dejun în cinstea şefilor de delegaţii ale Comisiilor naţionale pentru U.N.E.S.C.O. din ţările balcanice.

BELGRAD. — După cum anunţă agenţia Taniug, la 25 mai a avut loc pe stadionul din Belgrad, în prezenţa conducătorilor de partid şi de stat ai Iugoslaviei, în frunte cu Iosip Broz Tito, o manifestare cultural-sportivă închinată Zilei tineretului, care se sărbătoreşte o dată cu aniversarea naşterii preşedintelui R.S.F. Iugoslavia. Au participat cîteva mii de tineri şi tinere din toate republicile R.S.F. Iugoslavia.

LONDRA. — Într-o declaraţie făcută la Londra, preşedintele Partidului conservator britanic Edward Du Cann, a cerut primului ministru, Harold Wilson, să organizeze cît mai curînd posibil alegeri generale. Du Cann a afirmat că Partidul conservator este pregătit în orice moment pentru aceste alegeri şi şi-a exprimat convingerea că partidul său ar putea obţine victoria. Du Cann a criticat, totodată, acţiunile guvernului laburist în domeniul economic.

Cannes: Aprecieri elogioase pentru filmul „Pădurea spînzuraţilor"

PARIS 26 (Agerpres). — În cadrul Festivalului internaţional al filmului de la Cannes a fost prezentat filmul românesc „Pădurea spînzuraţilor". Au asistat membrii juriului festivalului, numeroase personalităţi din lumea filmului, delegaţia de cineaşti români, ziarişti. A fost de faţă, de asemenea, V. Dimitriu, ambasadorul R. P. Române la Paris.

Sub titlul „O mare frescă umanitară", ziarul „Combat" scrie că regizorul „Liviu Ciulei a apărat în mod onorabil culorile româneşti. Cineastul român a urmărit să prezinte absurditatea războiului". „Marea calitate a filmului „Pădurea spînzuraţilor" conchide ziarul, nu este destinată să mobilizeze mulţimile şi să trezească entuziasmul lor prin genul formal, ci să le facă să reflecteze. „Pădurea spînzuraţilor", dovedeşte că cinematografia românească este capabilă să dea o operă matură".

„L'Humanité" scrie că „filmul românesc al lui Liviu Ciulei, pe care l-am cunoscut deja din „Valurile Dunării", este una din revelaţiile festivalului. El ne-a prezentat o mare frescă meditativă. Acest film este o operă importantă, delicată, pasionantă în toate privinţele. Realizatorul român posedă un gust sigur al originalităţii şi simţul limbajului".

Marţi după-amiază, delegaţia română a oferit un cocteil la care au luat parte şefii delegaţiilor participante la festival, membri ai juriului, actori, producători şi distribuitori de filme. Printre personalităţile franceze se afla şi Andre Holleaux, directorul general al cinematografiei franceze.

VIENA: Aspect de la lucrările sesiunii A.E.L.S.

Punte sau trambulină?

Eşuarea încercării Marii Britanii de a sări direct peste Canalul Mînecii şi a se înrola cu arme şi bagaje pe post de al 7-lea magnific al Comunităţii Economice Europene n-a descurajat pe laburişti. Atacul frontal o dată respins, trebuia încercat în flancuri, prin spate, oriunde exista o cît de mică şansă de succes. În cele din urmă, guvernul de la Londra s-a hotărît să arunce pe masă cartea A.E.L.S.-ului. De aceea, recenta sesiune de la Viena a Asociaţiei Europene a Liberului Schimb a purtat amprenta preocupărilor britanice de a se apropia de Europa occidentală.

În primul rînd, la propunerea Angliei, sesiunea s-a transformat dintr-o reuniune ministerială într-o întîlnire la nivel înalt, cu participarea primilor miniştri ai Angliei, Danemarcei, Norvegiei, Suediei, Austriei şi Finlandei (care au statut de membru asociat). Numai Elveţia şi Portugalia nu şi-au trimis la Viena şefii de guverne. În al doilea rînd, punctul principal al ordinei de zi l-a format planul englez de creare a unor „punţi" între A.E.L.S. şi Piaţa comună. În sfîrşit, în timpul lucrărilor s-au remarcat încercările britanice de a face să treacă pe planul doi celelalte probleme de pe ordinea de zi, şi mai ales problema suprataxei de 10 la sută percepută de Anglia la importurile de mărfuri industriale.

Aşadar la Viena, Anglia a cerut partenerilor săi din A.E.L.S., acordul pentru întreprinderea unor acţiuni menite să ducă la o apropiere între cele două organisme economice europene. Luînd cuvîntul la sesiune, premierul Wilson a propus organizarea unei reuniuni comune a miniştrilor ţărilor Pieţei comune şi ale A.E.L.S. care ar urma să se ţină spre sfîrşitul acestui an, adică după alegerile din Germania occidentală şi alegerile prezidenţiale din Franţa. Reuniunea ar urma să se ocupe explicit de problema „punţilor". În aşteptarea unei asemenea întîlniri, Wilson a propus crearea pe lîngă A.E.L.S. a unui comitet permanent al ambasadorilor sau chiar a unui grup de lucru ministerial, care să se ocupe de studierea „relaţiilor instituţionale", adică neguvernamentale, care ar putea fi stabilite între Piaţa comună şi A.E.L.S.

Comunicatul final, publicat la capătul celor două zile de dezbateri, lasă să se înţeleagă că englezii n-au izbutit să stîrnească entuziasm faţă de planurile lor de apropiere, în ciuda vagului acord de principiu. De fapt, pentru numeroşi observatori poziţia unor parteneri era inevitabilă. În primul rînd este vorba de Austria şi Elveţia. Acestea, în calitatea lor de ţări neutre, consideră că realizarea planului englez de creare a unei „punţi" între C.E.E. şi A.E.L.S. ar constitui o frînă în eforturile lor de a stabili relaţii directe cu Piaţa comună. Chiar şi ţările nordice, considerate în general ca favorabile proiectului britanic, n-au fost unanime în luările lor de poziţie. Suedia şi Norvegia au manifestat rezerve serioase. Spre deosebire de Austria şi Elveţia, Suedia consideră că politica sa de neutralitate ar suferi prejudicii prin legături prea strînse cu Piaţa comună.

Pe agenda sesiunii de la Viena mai figurau şi probleme ca: suprataxa britanică, tratativele din cadrul „rundei Kennedy", lucrările Consiliului pentru comerţ şi dezvoltare, precum şi unele probleme interne ale A.E.L.S.

Majoritatea acestora au fost expediate pentru întrunirea din octombrie de la Copenhaga. S-a discutat însă despre suprataxă. Wilson a declarat că nu există nici o posibilitate imediată de reducere sau de eliminare a acestei suprataxe dar că guvernul său urmăreşte s-o desfiinţeze „cît mai devreme posibil". Declaraţia lui Wilson a stîrnit nemulţumirea celorlalţi parteneri, inclusiv a acelora care-i susţin proiectul „punţilor". Astfel, premierul danez, Otto Krag, a declarat că „Danemarca doreşte ca suprataxa să fie eliminată rapid", fixînd ca termen luna octombrie a acestui an. Reacţia „ascuţită" a partenerilor faţă de vaga promisiune a premierului englez a determinat pe comentatorul agenţiei FRANCE PRESEE să aprecieze astfel situaţia: **„Totul face impresia de parcă posibilitatea unei relansări europene** (prin care se înţelege apropierea Angliei şi a celorlalţi membri ai A.E.L.S. de Piaţa comună n.n.) **ar depinde de suprimarea acestei suprataxe"**. Observaţia porneşte de la o constatare devenită aproape generală, aceea că Marea Britanie nu va putea ţine doi pepeni într-o mînă şi că pentru a-şi putea antrena partenerii în operaţia de „relansare" va trebui mai întîi să anuleze suprataxa.

În comunicat se arată că participanţii la sesiune, „au convenit asupra oportunităţii de a căuta să se organizeze întîlniri la un nivel ministerial între cele două grupări cu prilejul primei ocazii care ar oferi perspective pentru un rezultat". Este tot ce au cîştigat britanicii la Viena. Şi este un cîştig fără nici o importanţă practică. Există însă şi părerea că Londra, în actuala fază, nici nu miza pe mai mult şi că întregul plan de relansare ocolit prin intermediul „punţii" între A.E.L.S. şi Piaţa comună a fost pus pe tapet de laburişti numai pentru a-i lipsi pe adversarii lor conservatori de această iniţiativă.

În ultimul timp, vorbindu-se de A.E.L.S. şi de sesiunea de la Viena, s-au făcut puţine referiri la poziţia Pieţei comune. Or, e vorba de celălalt capăt al „punţii". Şi dacă „cei 7" n-au izbutit să construiască un cap de pod solid, „cei 6" nici măcar n-au discutat această posibilitate. După cum se ştie, poziţia de refuz a Franţei a rămas neschimbată iar între ceilalţi parteneri părerile sînt împărţite. Într-un comentariu pe marginea sesiunii de la Viena, Agenţia REUTER aprecia că **„cercurile Pieţei comune sînt sceptice în ceea ce priveşte construirea de punţi între cele două blocuri economice vest-europene"**.

Deşi n-a dus la nici un rezultat concret, sesiunea A.E.L.S. de la Viena a lămurit în bună măsură poziţia Marii Britanii faţă de A.E.L.S. Organismul este considerat în unele cercuri britanice ca o platformă de pe care Anglia să poată discuta cu „cei 6" de la egal la egal. Deşi oficial, strădaniile britanice se îndreaptă spre construirea unei „punţi", în mod practic ele urmăresc modelarea A.E.L.S.-ului după chipul şi asemănarea unei trambuline de pe care să efectueze, în cele din urmă, mult rîvnita săritură în Europa „celor 6". Numai că, pentru aceasta, barometrul indică deocamdată timp nefavorabil.

ION D. GOIA

Lexicon

Fondul Naţiunilor Unite pentru copii

Recent, la Geneva a avut loc o conferinţă de presă organizată de Oficiul european al Fondului Naţiunilor Unite pentru copii (U.N.I.C.E.F.) cu care prilej Leon Boussard, directorul Serviciului de informaţii al Oficiului, a expus politica şi activitatea acestui organism.

Definind scopurile U.N.I.C.E.F., Boussard a ţinut să reamintească ziariştilor prezenţi că drepturile copilului au fost definite la 20 noiembrie 1959 de Adunarea Generală a O.N.U. sub forma unei Declaraţii care afirmă, printre altele, dreptul de educaţie (în prezent aproximativ 200 milioane de copii, în special din ţările coloniale şi recent eliberate, nu au posibilitatea să înveţe). dreptul la securitate socială, precum şi principiul nediscriminării.

Dar Fondul Naţiunilor Unite pentru copii are o istorie mai îndelungată. U.N.I.C.E.F. a fost creat în decembrie 1946 în scopul imediat de a se acorda ajutoare copiilor din ţările europene devastate de război. Începînd din anul 1950, cînd situaţia din Europa s-a îmbunătăţit, U.N.I.C.E.F. a început să se preocupe de problemele ţărilor Asiei, Americii Latine şi Africii, îndeosebi de sănătatea publică, protecţia mamei şi alimentaţia copiilor.

Înfiinţată ca o organizaţie de ajutor, U.N.I.C.E.F. a depăşit în prezent acest cadru îngust de activitate devenind o organizaţie mondială care îşi propune să stabilească reguli internaţionale privind copilul (protecţia mamei şi copilului, pregătirea pentru viaţă etc.). Sarcina principală a acestei organizaţii, din care fac parte 121 de ţări, este de a ajuta statele să lupte împotriva foametei, bolilor, ignoranţei, analfabetismului etc. În acest scop ea contribuie la construirea de şcoli şi policlinici, la formarea de cadre didactice şi medicale din rîndurile populaţiei locale, expediază ajutoare în alimente şi medicamente, materiale didactice şi sanitare destinate copiilor, contribuie la lupta pentru prevenirea îmbolnăvirii de poliomielită, tuberculoză, malarie şi alte boli, acordă ajutoare pentru a remedia urmările unor calamităţi naturale: inundaţii, cutremure, secetă, cicloane.

Spre deosebire de majoritatea celorlalte instituţii ale O.N.U., Fondul Naţiunilor Unite pentru copii nu primeşte alocaţii fixe din partea statelor membre ale organizaţiei mondiale. Activitatea lui se bazează pe subvenţii benevole, cele mai multe acordate de guvern. Fondul este condus de un Consiliu alcătuit din reprezentanţii diferitelor ţări care colaborează strîns cu alte organe ale O.N.U. şi cu numeroase organizaţii sociale naţionale şi internaţionale.

Ţara noastră participă activ la acţiunile întreprinse de U.N.I.C.E.F. În cursul dezbaterilor care au avut loc în Comitetul nr. 3 al O.N.U. pentru problemele sociale, umanitare şi culturale, privind Declaraţia asupra drepturilor copilului, a fost adoptat un amendament propus de delegaţia R. P. Române care prevede formularea explicită a interdicţiei de a se face comerţ cu copii sub orice formă, precizarea clară a necesităţii de a se asigura deplina dezvoltare şi respectare a demnităţii copiilor. Tot atunci, a fost adoptat un amendament la Declaraţie, prezentat în comun de delegaţiile R. P. Române, Mexicului şi Republicii Peru, care stipulează că copilului trebuie să i se asigure deplina posibilitate de joc şi de recreere, orientată spre scopurile urmărite prin educaţie, iar societatea şi autorităţile politice să se străduiască să promoveze asigurarea acestui drept.

I. RETEGAN

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 17.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii",